

Безконечний простір
Без шляхів і доріг,
Небо темне без зір,
Обездворений двір,
Без плугів переліг...
Я втомився, знеміг,
Я не чую вже ніг,
І валюся на шлях
У сльозах.

Що ж тепер? Що тепер?
Вітре, ти хоч повій!
І скажи, чи я вмер,
Чи живу, чи роздер
Ворог, крук-чорнопер
Мою душу, край мій,
Чудо снів, чудо мрій —
Чи роздер і пожер
Чорнопер?

Навіть вітру нема,
Навіть вітер мовчить.
Вколо пустка німа —
Пити хочеться, пити!
Так щось душу палить,
Так щось серце стиска,
Молот б'є до виска:
«Злій судьбі вперекір
Жий і вір!»

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Поезії 20—40 років](#)

Жий і вір!. Надруковано в «Літературно-науковому віснику» (1922, т. LXXVI). Подаємо за цією публікацією.